

Kje in kako se je rodil Jezus?

Izmed evangelistov nam Matej in Luka pravita, da se je Jezus rodil v Betlehemu. Matej ne določi točnega kraja, Luka pa nam pove, da ga je Marija, potem ko je rodila sina, »položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora« (Lk 2,7).

10. Dec. 2021

Beseda »jasli« nakazuje na to, da so v prostoru, v katerem se je rodil Jezus, skrbeli za živino. Luka govori tudi,

da bo otrok v jasliah znamenje
pastirjem, da se je tam rodil
Odrešenik (Lk 2,12.16). Grška beseda,
ki jo uporabi za

»prenočišče«, je *katályma*. Beseda
označuje prostorno sobo v hišah, ki
je lahko služila kot dnevna soba ali
soba za goste. V novi zavezi jo
zasledimo še dvakrat (Lk 22,11 in Mr
14,14), in sicer označuje sobo, v
kateri je Jezus s svojimi učenci
daroval zadnjo večerjo. Evangelist je
s svojimi besedami verjetno hotel
poudariti, da kraj ni dopuščal, da bi
dogodek ohranili v zasebnosti. Justin
(*Dialog s Trifonom* 78) trdi, da se je
rodil v votlini, in enako
pripovedujejo tudi *Origen* (*Contra*
Celso 1,51) ter apokrifni evangeliji
(*Jakobov Protoevangelij* 20; *Arabski*
evangelij otroštva 2; *Evangelij po*
Tomazu, 13).

Cerkveno izročilo je že zelo zgodaj
preneslo nadnaravni značaj

Jezusovega rojstva. Sveti Ignacij Antiohijski (okrog leta 100) to potrdi: »[P]restolonasledniku tega sveta sta bila Marijina brezmadežnost in porod prikrita, tako kot tudi Gospodova smrt. Tri čudežne skrivnosti, opravljene v Božji tišini« (*Ad Ephesios* 19,1). Konec 2. stol. sv. Irenej omeni, da je bil porod brez bolečin (*Demonstratio Evangelica* 54), in Klement iz Aleksandrije, zdaj že v povezavi z apokrifnimi besedili, potrdi, da je bilo Jezusovo rojstvo deviško (*Stromata* 7,16). V besedilu iz 4. stol., ki ga pripisujejo sv. Gregorju Taumaturgu, je jasno izrečeno: »[K]o se je rodil (Kristus), je ohranil prsi in deviškost brezmadežne, da bi bila presenetljiva narava tega rojstva za nas znamenje velike skrivnosti« (Pitra, »*Analecta Sacra*«, IV, 391). Starejši apokrifni evangeliji kljub svojemu nenavadnemu značaju ohranjajo ljudska izročila, ki se ujemajo z navedenimi pričanji. *Salomonove Ode* (Oda 19), *Izaijev*

vnebohod (14. pogl.), *Jakobov protoevangelij* (20.-21. pogl.) in *Psevdo-Matejev evangelij* (13. pogl.) pripovedujejo, kako je bilo Jezusovo rojstvo odeto v čudežen značaj.

Vsa pričanja odražajo izročilo vere, ki ga je sprejel cerkveni nauk in ki potrjuje, da je bila Marija devica pred rojstvom, med rojstvom in po rojstvu: »Poglobitev vere v deviško materinstvo je Cerkev vodilo v priznanje resnične in večne deviškosti Marije (prim. DS 427) celo pri rojstvu Sina učlovečenega Boga (prim. DS 291; 294; 442; 503; 571; 1880). Kristusovo rojstvo 'še zdaleč ni pomanjšalo njene deviške celovitosti, temveč jo je blagoslovilo' (LG 57). Cerkveno bogoslužje Marijo slavi kot 'Aeiparthenos', 'vedno Devico'« (prim. LG 52) (*Katekizem katoliške Cerkve*, št. 499).

Bibliografija: *Katekizem katoliške Cerkve*, Družina, Ljubljana 2008; J.

GONZÁLEZ ECHEGARAY, *Arqueología y evangelios*, Verbo Divino, Estella 1994; S. MUÑOZ IGLESIAS, *Los evangelios de la infancia*, BAC, Madrid 1990; F. VARO, *Rabí Jesús de Nazaret*, BAC, Madrid 2005.

J. Chapa

Copyright © Ediciones Rialp S.
A.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/kje-in-kako-se-je-rodil-jezus/](https://opusdei.org/sl-si/article/kje-in-kako-se-je-rodil-jezus/)
(27. Mar. 2025)